Súd:	Krajský súd Žilina
Spisová značka:	9CoP/56/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5322200983
Dátum vydania rozhodnutia:	09. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Ján Burik
ECLI:	ECLI:SK:KSZA:2023:5322200983.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstríka a JUDr. Jozefa Turzu, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: X. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, dieťa rodičov, matka A. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XXXX, zastúpená Mgr. Michalom Durajom, advokátom so sídlom X. XXXX, C. a otec P. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXXX, C., zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Stopka JUDr. Cisarík s.r.o., so sídlom Potočná 2835/1A, Čadca, o zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 14P/44/2022-96 zo dňa 01. augusta 2022, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Čadca zaviazal otca platiť zvýšené výživné pre maloletého X. L., nar. XX. XX. XXXX v sume 195,- eur mesačne počnúc dňom 08. 04. 2022 vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred. Na zameškanom výživnom z titulu zvýšenia v sume 169,84 eur povolil otcovi splátky po 30,- eur splatné spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení jednej splátky a zároveň žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie vo veci odôvodnil ust. § 78 Zákona o rodine, keď konštatoval, že od poslednej úpravy výživného (rozsudok tamojšieho súdu 5P/25/2019-38 zo dňa 13. 06. 2019) došlo medzi účastníkmi k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu rozhodnutia o výživnom pre maloleté dieťa. K zmene pomerov došlo najmä na strane maloletého dieťaťa v dôsledku jeho fyzického vyspievania a nástupu do predškolského zariadenia, ako i na strane otca, ktorému sa výrazne zvýšil mesačný príjem a mal zároveň za to, že i keď otcovi pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, je v jeho schopnostiach a možnostiach platiť výživné v súdom určenej výške, ktoré zároveň je primerané i s prihliadnutím na pomery maloletého dieťaťa. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vychádzal z ust. § 52 CMP a nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal odvolanie otec maloletého dieťaťa. Žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť, návrh matky na zvýšenie výživného v celom rozsahu zamietnuť, dôvodiac tým, že nie je v jeho možnostiach a schopnostiach platiť výživné, tak ako ho určil súd prvej inštancie, ktorý zároveň vychádzal z nejakého nepreskúmateľného tabuľkového výpočtu. Poukazoval na judikatúru odvolacích súdov, podľa ktorej účelom určeného výživného nie je likvidácia povinného rodiča, a preto výživné v prvom rade musí zodpovedať najmä majetkovým pomerom povinného. Súd konštatuje neprimerané výdavky na strane otca, pokiaľ ide o drogériu v štvorčlennej rodine, pritom nehodnotí kozmetiku na strane matky a pod.

Taktiež pri rozhodovaní neprihliadol na to, že otec v čase, keď má syna u seba, nakupuje mu oblečenie, hračky, absolvuje s ním spoločné dovolenky a pod., a preto nie je pravdou, že by nad rámec výživného ničím neprispieval. Vo svojich ďalších vyjadreniach spochybňoval i brigádnickú činnosť matky, ktorá pred súdom uznala, že dvakrát sa zúčastnila brigády, z čoho mala príjem 150,- eur, ale podľa jeho vedomostí pravidelne brigáduje v Hraniciach na Morave a tento príjem súdu zatajila. Priložil aj čestné prehlásenie B. M., podľa ktorého si bol nútený požičať sumu 1 500,- eur, ktorú mesačne spláca po 100,- eur počnúc mesiacom júl 2022. Je pravdou, že zakúpené veci maloletému neodovzdáva do domácnosti, ale na druhej strane sa snaží navodiť atmosféru, aby aj v jeho domácnosti malo dieťa svoju izbu, svoje veci a pocit domova, tak ako to napokon i vyplýva zo Zákona o rodine.

3. Matka vo svojich vyjadreniach prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadala rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Súd prvej inštancie podľa jej názoru dôsledne vyhodnotil všetky potrebné skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie veci, z ktorých napokon vyvodil i správny záver, keď zaviazal otca platiť zvýšené výživné. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov je ich zákonná povinnosť a pokiaľ otec si založil novú rodinu, stále je i otcom maloletého X. a mal by plnohodnotným spôsobom sa podieľať na jeho starostlivosti. Maloletý bol dlhý čas bez otca, kedy otec bol vo výkone trestu a všetka starostlivosť, ako aj výživa bola výhradne na ramenách matky maloletého a teraz, keď konečne otec sa môže o syna postarať, tak oblečenie i hračky si ponecháva vo svojej domácnosti, pričom okrem vlastného tvrdenia zároveň ničím nedokladoval, v akej výške tieto veci zakúpil. Ona sa v súčasnej dobe musí starať o svojho chorého otca a táto situácia jej neumožňuje sa plnohodnotne zamestnať. To, že sa jej podarí občas brigáda, a to v rozpätí maximálne pár dní v priebehu kalendárneho roka, nemožno považovať za niečo, čo by malo byť na škodu maloletého ako sa snaží otec vykresliť, pričom išlo naozaj len o dva dni, keď pomáhala s upratovaním, nakoľko hotel prechádzal rekonštrukciou. Čo sa týka predloženého čestného prehlásenia od matky otca maloletého, mal za to, že ide o výdavok, ktorý nie je nevyhnutné vynaložiť, keďže otec si má svoje záležitosti upraviť tak, aby sa to nedotýkalo jeho maloletých detí, keďže syn nemá možnosť ako ovplyvniť záväzky svojho otca.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 65, § 66 CMP (Civilný mimosporový poriadok) a bez nariadenia pojednávania rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať.

6. Zákonná úprava v ust. § 78 Zákona o rodine umožňuje súdu aj bez návrhu zmeniť dohody a súdne rozhodnutia o výživnom pre maloleté deti v prípade, ak medzi účastníkmi dôjde k takej zmene pomerov, kedy už pôvodne určené výživné nemôže plniť svoj účel. K zmene pomerov môže dôjsť jednak na strane maloletého dieťaťa, a to v dôsledku jeho fyzického vyspievania, v súvislosti so zvyšovaním nákladov súvisiacich s prípravou na budúce povolanie a pod., ale aj na strane povinného (v tomto prípade otca), a to v dôsledku zvýšenia, resp. odôvodneného zníženia príjmu, zúženia, resp. rozšírenia okruhu vyživovaných osôb a pod. Vždy sa ale musí jednať o zmenu trvalého charakteru, pričom súd rozhodujúci o výživnom už nie je oprávnený skúmať výšku pôvodne určeného výživného, ale prihliada len na zmenu pomerov, ktorá tu nastala v čase od posledného rozhodnutia (v opačnom prípade by išlo o neprípustnú reparáciu už právoplatného a vykonateľného rozhodnutia).

7. Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel aj odvolací súd v súlade s názorom súdu prvej inštancie k presvedčeniu, že výživné, tak ako ho ustálil súd prvej inštancie, je primerané a zodpovedá zmene pomerov, ktorá tu nastala od posledného rozhodnutia. Tak ako to napokon správne konštatuje i súd prvej inštancie, k výraznej zmene pomerov došlo jednak na strane maloletého dieťaťa v súvislosti s jeho fyzickým vyspievaním a nástupom do predškolského zariadenia, ale i na strane otca, ktorého príjem sa oproti predchádzajúcej úprave výrazne zvýšil (tak ako je to už vyššie uvedené v tomto konaní súd nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť - výšku pôvodne určeného výživného, ale prihliada len na zmenu pomerov, ktorá tu od posledného rozhodnutia nastala).

8. Aj keď sa možno stotožniť s názorom otca, resp. jeho právneho zástupcu v súvislosti s tzv. „matematickým“ výpočtom výživného, na ktorý poukazuje súd, táto skutočnosť nemala vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, a preto odvolací súd na túto námietku ani neprihliadal. I pri

vyhodnotení výdavkov v domácnosti otca, ako i v domácnosti matky v súlade s tvrdeniami účastníkov je výživné, tak ako to už vyššie uviedol odvolací súd, primerané a tieto skutočnosti nemali výrazný vplyv na posúdenie výšky zvýšeného výživného. Taktiež odvolací súd neprihliadol na námietku otca, týkajúcu sa pôžičky, keďže otec nepreukázal, na aký účel boli tieto finančné prostriedky použité, je predpoklad, že za ne získal protihodnotu a je výlučne na ňom, aby si korigoval prípadne svoje výdavky zo svojho príjmu takým spôsobom, aby v prvom rade mohol plniť vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva zo zákona.

9. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania súd vychádzal z ust. § 52 CMP s použitím ust. § 396 ods. 1 CSP a nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

10. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).